

ξένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1927.

III. Αἱ διεθνεῖς συμφωνίαι τῆς Γενεύης, κυρωθεῖσαι παρὰ πολλῶν πολιτειῶν, προσέφερον ὑπηρεσίας εἰς τὴν διεθνῇ διαιτησίαν, πλὴν ὅμως δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις. Μετὰ τὸν δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον κατέστη συνειδητὴ ἡ ἀνάγκη τῆς διαμορφώσεως νέου διεθνoῦς καθεστώτος. Τὴν ἀνάγκην ταύτην πληροῖ τώρα ἡ περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀλλοδαπῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων Σύμβασις τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν τῆς 10 Ἰουνίου 1958.

Ἡ σύμβασις τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν ὁφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅπερ ἔργῳ καὶ λόγῳ προήγαγε σπουδαίως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὴν διεθνή διαιτησίαν. Τὸ Ἐπιμελητήριον τοῦτο ἐδημοσίευσεν ἐν ἔτει 1953 σχέδιον συμβάσεως περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ξένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων. Εἰς τὴν ὁριστικὴν διαμόρφωσιν τοῦ σχεδίου συνέβαλον διὰ τῶν παρατηρήσεων καὶ αἱ κατὰ τόπους διάφοροι ἔθνη καὶ Ἐπιτροπαὶ αὐτοῦ. Εἶναι βεβίχως αὐτονόητον ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου δὲν παρέλειψε νὰ πράξῃ τὸ καθήκον τῆς, τῆς συμβολῆς τῆς ἐκτιμηθείσης ἰδιαιτέρας. Τὸ παρὰ τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκπονηθὲν σχέδιον ὑπεβλήθη εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν, ὅπου μετὰ νέαν ἐπεξεργασίαν διευρυνθὴν ὡς κείμενον διεθνoῦς συμβάσεως ὑπογραφεύσας τὴν 10 Ἰουνίου 1958. Ἡ σύμβασις τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν ἐπιγράφεται μὲν ὡς σύμβασις περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως ξένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων, εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς ὅμως ρυθμίζει ἐκτὸς τοῦ θέματος τοῦτου καὶ τὸ ζήτημα τοῦ κύρους τῶν περὶ διαιτησίας συμφωνιῶν εἰς τὰς διθνεῖς συναλλαγάς. Ἐν ἄλλοις λόγοις ἡ Σύμβασις τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν καλύπτει τόσον τὸ θέμα, τὸ διεπόμενον ὑπὸ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης τοῦ 1923 ὅσον καὶ τὸ ζήτημα τὸ ρυθμιζόμενον ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης τοῦ 1927.

IV. Ἡ Σύμβασις τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν προάγει τὸν θεσμὸν τῆς διαιτησίας ἐπὶ διεθνῶν διαφορῶν εἰς τὰ ἀκόλουθα δύο οὐσιώδη σημεῖα :

1. Τὸ Πρωτόκολλον τῆς Γενεύης διασφαλίζει τὸ κύρος τῶν περὶ διαιτησίας συμφωνιῶν μόνον μεταξὺ τῶν ὑπάρχοντων τῶν συμβαλλομένων πολιτειῶν καὶ ἡ Σύμβασις τῆς Γενεύης ρυθμίζει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων μόνον ἐφ' ὅσον αὗται ἐκδοθῇ εἰς τινὰ τῶν συμβαλλομένων

πολιτειῶν καὶ δὴ ἐπὶ τῇ βάσει συμφωνίας συναφθείσης μεταξὺ ὑπάρχοντων τῶν συμβαλλομένων πολιτειῶν. Ἡ Σύμβασις τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν ἔχει πολὺ εὐρύτερον πεδὸν ἐφαρμογῆς. Ἐν πρώτοις αὐτὴ διασφαλίζει τὸ κύρος τῶν περὶ διαιτησίας συμφωνιῶν ἀσχετῶς τῆς ἰθαγενείας τῶν διαδίκων καὶ ὁχι μόνον μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων πολιτειῶν. Ἐπὶ πλεόν αὕτη ρυθμίζει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων, ὅπουδήποτε καὶ ἂν αὗται ἐξεδόθησαν. Πρέπει ὅμως νὰ προστεθῇ ὅτι αἱ ὑπογράφουσαι τὴν σύμβασιν πολιτεῖαι ἔχουν τὴν δυνατότητα δι' ἐπιφυλάξεως νὰ περιορίσουν τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς μόνον ἐπὶ τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδοθεισῶν εἰς ὁρισμένας τῶν ἀντισυμβαλλομένων πολιτειῶν καὶ δὴ ὑπὸ τοῦ ὅρου τῆς ἀμοιβαιότητος.

2. Ἡ Σύμβασις τῆς Γενεύης παρέχει εἰς τὰς συμβαλλομένας Πολιτείας τὴν δυνατότητα νὰ ἀρνηθοῦν τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς ξένης διαιτητικῆς ἀποφάσεως, ἂν αὕτη εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεώς τῆς ὑπόκειται εἰς ἀνακοπήν, ἔφeson ἡ αἰτησὶν ἀκυρώσεως ὡς καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ἐκκρεμεῖ κατ' αὐτῆς διαδικασία ἐπὶ προσβολῇ τοῦ κύρους αὐτῆς.

Ἡ διάταξις αὕτη παρέχει σοβαρὰς διασχερέας εἰς τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ξένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων.

Ὁ ἡττηθεὶς εἰς τὴν διαιτησίαν διάδικος δημιουργῶν εἰς τὴν χώραν τῆς ἐκδόσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως δικαστικὸν ἄγωνα ἐπὶ προσβολῇ τοῦ κύρους αὐτῆς δύναται νὰ παραλῇ ἐπὶ τὴν τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτῆς εἰς τὴν ξένην.

Ἀκριβῶς τὸ μειονέκτημα τοῦτο τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης διορθῶναι ἡ Σύμβασις τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν. Κατ' αὐτὴν ἡ τελεσιδικία, κατὰ τὸ διέπον αὐτὴν δικαίον διαιτητικὴ ἀπόφασις δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ εἰς τὴν ξένην ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἡκουρῶθη ἢ ἐφ' ὅσον δὲν ἀνεστάλη ἡ ἰσχύς αὐτῆς δι' ἀποφάσεως τῆς χώρας, ὅπου αὕτη ἐξεδόθη, ἢ τῆς χώρας, τῆς ὁποίας τὸ δικαίον διέπει αὐτὴν.

Κατὰ τὴν Σύμβασιν τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν ἀπλῶς καὶ μόνον τὸ γεγονός τῆς ὁπάρξεως ἐκκρεμοῦς δίκης περὶ τοῦ κύρους τελεσιδικίου ξένης διαιτητικῆς ἀποφάσεως δὲν ἀρκεῖ ἵνα ἐμποδίσῃ τὴν εἰς τὴν ξένην ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Ὁ ἡττηθεὶς εἰς τὴν διαιτησίαν διάδικος δὲν δύναται πλέον διὰ τῆς ἐγέρσεως ἀγωγῆς — ἐπὶ ἀκυρώσῳ καὶ προφανῶς βασιμῳ — περὶ ἀκυρώσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς εἰς τὰς ἄλλας χώρας. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται πλέον δικαστικὴ ἀπόφασις ἀκυροῦσα ἢ τοῦλάχιστον ἀ-